

หัวข้อวิจัย	กลองยาวในสังคมและวัฒนธรรมชาวนครสวรรค์
ชื่อผู้วิจัย	ว่าที่ ร.ต. พิเศษ ภัทรพงษ์
คณะ	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ปีการศึกษา	2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและลักษณะเฉพาะทางกายภาพของกลองยาว ความเชื่อและบทบาทของกลองยาว และวิเคราะห้จังหวัดที่ใช้ในการตีกลองยาวในจังหวัดนครสวรรค์ ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ ตามระเบียบวิธีการวิจัยทางมานุษยดนตรีวิทยา

ผลการวิจัยพบว่า กลองยาวเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้เล่นในสังคมของชาวนครสวรรค์ มาแล้วประมาณ 101 ปี โดยในเบื้องต้นเกิดจากการรวมกลุ่มของชาวบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ ร่วมกันคิดสร้างสรรค์เป็นการละเล่นพื้นบ้านเพื่อใช้ในการแห่ขบวนของงานบุญต่าง ๆ ในพุทธศาสนา ต่อมาจึงได้ขยายบทบาทเพื่อรับใช้สังคมในด้านต่าง ๆ

ลักษณะเฉพาะทางกายภาพของกลองยาวในจังหวัดนครสวรรค์ ทุ่นกลองทำจากไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้ขนุน หน้ากลองทำจากหนังสัตว์ ส่วนใหญ่เป็นหนังวัว สายชิงหน้ากลอง ส่วนใหญ่ใช้เชือกไนลอน สายสะพายกลอง ส่วนใหญ่ใช้ผ้าดก ทุ่นกลอง ส่วนใหญ่มีความยาว 81 เซนติเมตร หน้ากลอง ส่วนใหญ่มีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 23 และ 24.5 เซนติเมตร ไทกลอง ส่วนใหญ่มีความยาว 23 เซนติเมตร เอวกลอง ส่วนใหญ่มีความยาวของเส้นรอบวง 28 เซนติเมตร ลำโพงกลอง ส่วนใหญ่มีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 26 เซนติเมตร วัสดุที่ทาเคลือบผิวทุ่นกลอง ส่วนใหญ่ใช้เชลแล็ก

ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับกลองยาวในจังหวัดนครสวรรค์ ได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพุทธ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และความเชื่อเกี่ยวกับผี บทบาทของกลองยาวในจังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่บทบาทด้านพุทธศาสนา ด้านประเพณี ด้านการบันเทิง ด้านการศึกษา ด้านการกีฬา ด้านการแสดงพื้นบ้าน ด้านอาชีพ ด้านสัญลักษณ์ในการสื่อสาร และด้านการแสดงฐานะของบุคคล

จังหวัดที่ใช้ในการตีกลองยาวในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่ามีจำนวน 12 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดบ่ออม จังหวัดสองบ่อม จังหวัดสามบ่อม จังหวัดสี่บ่อม จังหวัดสองเป็ง จังหวัดสามเป็ง จังหวัดเร็ว จังหวัดกราว จังหวัดเข็งกลองยาว จังหวัดเดิน จังหวัดม้าย่องกลองยาว และจังหวัดมานี้ด

คำสำคัญ: กลองยาว / ดนตรีพื้นบ้าน / การละเล่นพื้นบ้าน / วัฒนธรรมดนตรี / จังหวัดนครสวรรค์

Research Title	The Sociocultural Importance of Klong Yao for the People of Nakhon Sawan
Name	Act. Sub-Lt. Piset Pattarapong
Faculty	Humanities and Social Sciences
Institute	Nakhon Sawan Rajabhat University
Year	2008

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the history and the physical structure, the belief and the role of Klong Yao in Nakhon Sawan province, and also to analyze it's musical rhythm by ethnomusicology research methodology.

According to the history of Klong Yao, there has been sociocultural playing it as musical instrument for people in Nakhon Sawan for 101 years. It was formerly played as a traditional folk music by people of Nakhon Sawan in Buddhist rituals and auspicious ceremonies, and later in other extended roles.

The physical characteristics of typical Klong Yao drum body of the Klong Yao drum are made of jack-fruit wood covered with bull skin and cord of nylon rope. The slings are made of knitted cloth, with 81 cm. of body length, 23 cm. of drum head length, 23 and 24.5 cm. of diameter. The drum waist is 28 cm. in circumference, and the diameter of the drum tail is 26 cm. the body of Klong Yao was anointed with shellac.

The belief in this particular music instrument has been influenced by Buddhism, Bramanism, Hinduism and superstition. The role of this music instrument has been rooted in Buddhism, tradition, entertainment, education, sports, folk performance, vocation, communication signs and personal positions in Nakhon Sawan province.

The musical rhythm of this music instrument has twelve musical rhythmic patterns. They are Neng Bom, Song Bom, Sam Bom, Si Bom, Song Perng, Sam Perng, Rael, Ground, Seng Klong Yao, Dern, Ma Yong Klong Yao and Ma Neard.

KEY WORD: KLONG YAO / FOLK MUSIC / FOLK ENTERTAINMENT / MUSIC CULTURAL / NAKHON SAWAN PROVINCE